

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1918	Κυρ. πρὸ Χρ. Γεννήσεως (Ἐβρ. 11,9-10,32-40) 20 Δεκεμβρίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Μὲ τὴν πίστι νικηταὶ στὸν πόλεμο

«Ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ» (Ἐβρ. 11,34)

Περὶ δυνάμεως, ἀγαπητοί μου, ὁμιλεῖ σήμερα ὁ ἀπόστολος. Ἄλλὰ ποιά ἄραγε νὰ εἶνε ἡ δύναμις ποὺ ἐξυμνεῖ;

Ἕγχοι ἔχουν πολλῶν εἰδῶν **δυνάμεις**. Δύναμις π.χ. εἶνε ὁ ἀέρας ποὺ ξερριζώνει δέντρα, ἡ φωτιά ποὺ καίει δάση καὶ πόλεις, τὸ νερὸ ποὺ γίνεται ποτάμι καὶ παρασύρει, ὁ ἠλεκτρισμός, ὁ μαγνητισμός, ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια.

Ἄλλὰ παραπάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις αὐτὲς εἶνε μία ἄλλη δύναμις, πνευματικῆς φύσεως· ἡ **πίστις**. «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», ψάλλει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας. Μία εἶνε ἡ πίστις μὰ **πολλὰ τὰ κατορθώματά της**, ὅπως ἕνας ὁ ἠλεκτρισμός μὰ πολλὰ τ' ἀποτελέσματά του. Καὶ τί δὲν κατορθώνει ἡ πίστις! σβήνει τὴ φωτιά, νικάει τοὺς ποταμούς, φράζει στόματα λιονταριῶν, θεραπεύει ἀσθένειες ἀγιάτρευτες· πηγαίνει στὰ μνήματα, λέει στοὺς νεκροὺς «ἀναστήθητε» κι αὐτοὶ ἐγείρονται· ἡ πίστις κάνει ἥρωες τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

Ἄπ' ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῆς πίστεως θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, ἀγαπητοί, νὰ δώσω ἐδῶ τὴν εἰκόνα ἐνὸς μόνο· ἐκείνου τὸ ὁποῖο περιγράφει τὸ ῥητὸ «ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ» ὅτι δηλαδὴ οἱ ἄνθρωποι τῆς πίστεως **ἐνδυναμώθηκαν στοὺς πολέμους** (Ἐβρ. 11,34)· ἕνας κατεδίωξε χίλιους καὶ λίγοι νίκησαν μυριάδες.

—Μὰ εἶνε δυνατόν αὐτό; Ἀπίστευτο φαίνεται. Θέλετε λοιπὸν μερικὰ **παραδείγματα**;

Ἄνοιξτε, ἀγαπητοί μου, τὸ ωραιότερο καὶ ἀρχαιότερο βιβλίον τοῦ κόσμου, τὴν **ἀγία Γραφή**, τὴν ἱερὰ Βίβλο. Περιέχει τὴν ἱστορία ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ὀκτὼ χιλιάδων (8.000) περίπου ἐτῶν. Γενεὲς γενεῶν πέρασαν, καὶ μέσα σ' αὐτὲς ἡ πίστις ἀνέδειξε ἥρωες πραγματικοὺς πίστεως καὶ ἀρετῆς μὲ μεγάλα κατορθώματα. «Ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ». Ἄς δοῦμε μερικοὺς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ κάποιους ποὺ ἀναφέρει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο.

● Καὶ πρῶτος ὁ **Ἄβραάμ**. Ἡ μεγάλη αὐτῆ ἱστορικὴ φυσιογνωμία ζοῦσε βίον ἡσυχῆς, ποιμενικὸν, πατριαρχικόν. Ἄλλ' ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ ἀνηψιὸς του Λὼτ αἰχμαλωτίσθηκε, δὲν ἔμεινε μὲ σταυρωμένα χέρια· σήμανε συναγεμὸν στὸ μικρὸν τοῦ βασιλείου, ἐν ὧν 318 ψυχῆς. Βγαίνει, τὰ βάζει μὲ πέντε βασιλιάδες καὶ πολυάριθμα στρατεύματα, καὶ ὁ μικρὸς στρατὸς τοῦ νίκησε καὶ ἐλευθέρωσε τὸν ἀνηψιὸν τοῦ (βλ. Γέν. 14,14-16). Ὡς τὸν διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἄβραάμ ἐγένετο «*ἰσχυρὸς ἐν πολέμῳ*».

● Ἄλλος ἥρωας πίστεως εἶνε ὁ **Γεδεὼν**, ποὺ τὸν ἀναφέρει σήμερα ὁ ἀπόστολος· αὐτὸς μὲ 300 μόνο ἄντρες, ὅπως ἄλλοτε ὁ Λεωνίδας στὶς Θερμοπύλες, νίκησε τοὺς Μαδιανίτες (βλ. Κριτ. κεφ. 7ο).

● Ἡρώες ὁ Ἄβραάμ καὶ ὁ Γεδεὼν, ἥρωας πίστεως καὶ ὁ **Σαμψών**· μ' ἕνα κόκκαλο, ἕνα σαγόνι ὄνου, φόνευσεν 1.000 ἄντρες, ἔσπειρε τὸν τρόπον τοῦ ἐχθροῦ, νίκησε τοὺς Φιλισταίους (βλ. Κριτ. 15,9-20).

● Ἄλλος ἥρωας τῆς πίστεως εἶνε ὁ **Δαυὶδ**. Μικρὸς ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατέρα του μὲ τὴν φλογέρα, δὲν εἶχε ἰδέα ἀπὸ πόλεμο. Ἄλλ' ὅταν τὸ ἔθνος τοῦ κινδύνευε κ' ἔμαθε ὅτι ὁ γιγαντόσωμος καὶ σιδηρόφρακτος Γολιάθ ἀπειλοῦσε καὶ προκαλοῦσε σὲ μονομαχίαν καὶ κανεὶς δὲν παρουσιαζόταν νὰ τὸν ἀντιμετωπίσῃ, τότε ὁ Δαυὶδ ἄφησε τὰ πρόβατα καὶ τὴν εἰδυλιακὴν ζωὴν, κατέβηκε ἀπ' τὰ βουνὰ καὶ, σχεδὸν ἀοπλος αὐτός, κατάρθωσε μὲ τὴν πίστιν στὸ Θεὸν νὰ νικήσῃ τὸν Γολιάθ καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰσραὴλ (βλ. Α' Βασ. κεφ. 17ο). Κατόπιν, ὅταν τὸ τσοπανόπουλο αὐτὸ ἐγένετο βασιλιάς, κατάρθωσε διὰ τῆς πίστεως ν' ἀναδείξῃ τὸν Ἰσραὴλ ἕνα ἀπὸ τὰ ἐνδοξότερα βασίλεια τῆς Ἀνατολῆς.

● Καὶ κατόπιν ἔρχονται ἄλλοι μεγάλοι ἥρωες τῆς πίστεως, οἱ **Μακκαβαῖοι**, τῶν ὁποίων τὴν ἱστορία διηγοῦνται τὰ ὁμώνυμα σχετικὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἄλλὰ, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶνε μόνο αὐτοὶ ποὺ εἶδαμε ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ. Μή-

πως και στην ιστορία του δικού μας έθνους, της **Ἑλλάδος**, δὲν βλέπουμε νὰ ἐπαληθεύη τὸ ῥητὸ «*ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ*»;

- Δὲν ἦταν ἥρωας τῆς πίστεως ὁ **ἅγιος Δημήτριος**, ποὺ ἔδωσε τέτοιο θάρρος στὸ μαθητὴ του τὸ Νέστορα, ὥστε ὁ νέος αὐτὸς μὲ τὴ φωνὴ «*Θεὸ τοῦ Δημητρίου, βοήθει μοι*» νὰ νικήσῃ τὸ Λυαῖο στὸ στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης;

- Ἡρωας τῆς πίστεως δὲν ἦταν ὁ **Μέγας Κωνσταντῖνος**, ποὺ τὸ μικρὸ του στρατεύμα μὲ τὸ «*Ἐν τούτῳ νίκα*» νίκησε παρὰ τὴν Μουλβία γέφυρα τὸ Μαξέντιο καὶ ἴδρυσε τὴ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία, ἡ ὁποία ἐπὶ χίλια χρόνια φώτισε σὰν φάρος Ἀνατολὴ καὶ Δύσι;

- Ἡρωας τῆς πίστεως δὲν ἦταν ὁ **Ἡράκλειος**, ὁ ἄλλος Βυζαντινὸς αὐτοκράτωρ, ποὺ μὲ λίγο στρατὸ ἔφτασε ὡς τὴν Περσία, νίκησε τοὺς Πέρσες καὶ ἐλευθέρωσε τὸν τίμιο Σταυρό;

- Ἡρωας τῆς πίστεως δὲν ἦταν **οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως**, ποὺ χωρὶς στρατὸ ἀπέκρουσαν τὶς ἐφόδους τῶν Ἀβάρων καὶ ἄλλων ἀγρίων φυλῶν ψάλλοντας «*Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια*»;

- Ἄλλὰ ἥρωες τῆς πίστεως ποὺ «*ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ*» δὲν ἦταν, ἀγαπητοί μου, καὶ **οἱ ἥρωες τοῦ '21** ποὺ, μιὰ φούχτα ἄοπλοι, κατῶρθωσαν νὰ νικήσουν τὸν ἄλλο Λυαῖο καὶ Γολιάθ, τὴν Ὄθωμανικὴ αὐτοκρατορία;

- Ἡρωας τῆς πίστεως δὲν ἦταν καὶ **οἱ μαχηταὶ τοῦ 1912-13**, ποὺ μὲ τὴ γενναιότητα καὶ ὁμοψυχία τους κατῶρθωσαν τὴν ἡμέρα τοῦ ἁγίου Δημητρίου νὰ μποῦν στὴ Θεσσαλονίκη;

- Ἡρωας τῆς πίστεως δὲν ἦταν ὁ **ναύαρχος Κουντουργιώτης**, ποὺ μὲ ἓνα μόνο καράβι, μὲ τὴν πίστι στὴν Παναγία καὶ τὸ σταυρὸ στὰ χέρια, ἀπὸ τὴ γέφυρα τοῦ «Ἀβέρωφ» κατῶρθωσε νὰ μαντρώσῃ κυριολεκτικῶς μέσα στὰ Δαρδανέλλια ὀλόκληρο τὸν τουρκικὸ στόλο καὶ νὰ τὸν κἀνῃ νὰ μὴ ξεμυτίσῃ καθόλου;

- Ἡρωας τῆς πίστεως δὲν ἦταν **οἱ στρατιῶτες τοῦ '40**, ποὺ ἀνέβηκαν στὰ ψηλὰ βουνὰ καὶ ἔνωσαν τὶς κορυφές τῆς Πίνδου μὲ τὰ ἄστρα;

Ὅντως ὅλοι αὐτοὶ «*ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ*» διὰ τῆς πίστεως. Ἄλλὰ θὰ μοῦ πῆτε·

—Τώρα, δόξα τῷ Θεῷ, **δὲν ἔχουμε πόλεμο** πρὸς τί λοιπὸν ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ ῥητοῦ αὐτοῦ;

Μακάρι οὔτε σεῖς οὔτε τὰ παιδιὰ οὔτε τὰ ἐγγόνια σας νὰ μὴ δοῦν ποτὲ πόλεμο· ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ νὰ βασιλεύῃ. Ἄλλ' ἐάν, ἀγαπητοί μου, δὲν ἔχουμε σήμερα πόλεμο στρατιωτικὸ, βρισκόμαστε ὅμως ὅλοι —καὶ πρέπει νὰ τὸ συνειδητοποιήσουμε ὅσοι πιστεύουμε στὸν Ἐσταυρωμένο κ' ἔχουμε βαπτισθῆ στὸ ὄνομα

τῆς ἁγίας Τριάδος—, βρισκόμαστε σὲ ἐμπόλεμη κατάστασι· **ἔχουμε πόλεμο πνευματικὸ**.

Ἔχουμε πόλεμο **ἐναντίον τῆς ἀπιστίας καὶ ἀθείας**, ποὺ ὑψώνει τώρα θρασεῖα τὴν κεφαλὴ καὶ ζητᾷ νὰ σβήσῃ ἀπὸ τὸ λεξιλόγιό μας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἔχουμε πόλεμο ἐναντίον τοῦ ὑλισμοῦ, τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ, τοῦ μασονισμοῦ ποὺ ξαπλώνει τὰ πλοκάμια του παντοῦ σὲ ὑπηρεσίες καὶ ὑπουργεῖα, καὶ διοικεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κόσμον ὀλόκληρο.

Ἔχουμε πόλεμο **ἐναντίον τῶν αἱρέσεων**. Δεκάδες αἱρέσεις δροῦν ἐναντίον τῆς πίστεώς μας, ὅπως π.χ. οἱ χιλιασταί. Ἔχουμε πόλεμο ἐναντίον ὄλων τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ποὺ βάλθηκαν νὰ σβήσουν τὸ ἱστορικὸ καὶ ἔνδοξο τοῦτο ἔθνος. Μπορεῖ νὰ κερδίσουμε τὸν πόλεμο στὰ ψηλὰ βουνὰ, ἀλλὰ κινδυνεύουμε νὰ χάσουμε τὴ μάχη αὐτὴ μέσα στὶς πόλεις.

Ἄλλ' ἀκόμα δὲν σᾶς εἶπα τίποτα. Ὁ σκληρότερος πόλεμος ποὺ ἔχουμε νὰ διεξαγάγουμε δὲν εἶνε ἐναντίον αὐτῶν ποὺ ἀναφέραμε, ὄχι. Ὁ σκληρότερος πόλεμος εἶνε — ποιός; Μὴ σᾶς φανῆ παράξενο· εἶνε ὁ πόλεμος **ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας**, τοῦ διεφθαρμένου ἑαυτοῦ μας· ἐναντίον τῶν κακιῶν, τῶν ἐλαττωμάτων, τῶν παθῶν, ποὺ αὐτὰ ἔγιναν οἱ νεκροθάφτες καὶ τοῦ ἔθνους μας. Ἀναφέρω ἐνδεικτικὰ τὴ διχόνοια· αὐτὴ, ἡ ἑλληνικὴ διχόνοια, δὲν δίχασε τόσες φορὲς τὸ ἔθνος μας; Λοιπὸν ὁ σκληρότερος πόλεμος ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε εἶνε ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας, **τῶν παθῶν μας**· τῆς πλεονεξίας, τῆς ἀδικίας, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς βλασφημίας, τῆς πορνείας, τῆς μοιχείας, τῶν διαζυγίων, κάθε φαυλότητος καὶ ἀνομίας.

Στὸν πόλεμο αὐτὸ **λίγοι στρατεύονται**· λίγοι εἶνε οἱ πιστοί. Στους χίλιους ὑπολογίζω ἔναντι, ποὺ τὴ νύχτα τῶν Χριστουγέννων θὰ δακρύσῃ· οἱ ἄλλοι βλέπουν τὴν ἑορτὴ ὡς εὐκαιρία γιὰ φαγοπότι, διασκέδασι καὶ ὄργια. Οἱ μεγάλοι, ἀντὶ νὰ ἐκκλησιασθοῦν, τὴ νύχτα τῶν Χριστουγέννων θὰ κάνουν ρεβεγιόν. Αὐτοὶ εἶνε. Ἡ Ἑλλάδα ὅμως δὲν εἶνε αὐτοί· εἶνε ὁ φτωχός, ὁ βοσκός, ἡ γυναικούλα, τὸ ἀθῶο παιδί.

Ἄλλ' ἄς εἶμαστε λίγοι. Δὲν θὰ νικήσουν οἱ πολλοί· θὰ νικήσῃ «*τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον*» (Ἀπ. 17,14), ἡ πίστις ἢ Ὁρθόδοξος. Ὅπως ὁ Κύριος ἐνίσχυσε ἐκείνους τοὺς ἥρωες τῆς πίστεως, ἔτσι **θὰ ἐνισχύσῃ κ' ἐμᾶς**. Καὶ τότε, ὄχι πιά μόνο ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ τὴν ἁγία Γραφή, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴ δική μας ζωὴ θὰ βεβαιώνεται τὸ «*ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ*». Αὐτὴ εἶνε ἡ νίκη, ὁ θρίαμβος ποὺ πραγματοποιεῖ ὁ Χριστός, ποὺ ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας σὲ κάθε γενεά.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**